

ผลการศึกษาวิจัย

อัตราการย่อยสลายและค่าคงที่ของการย่อยสลาย

จากการศึกษาหาอัตราการย่อยสลายของกอกสามเหลี่ยม (*Scirpus grossus*) บัวสาย (*Nymphaea lotus*) และศิปลิน้ำ (*Potamogeton malaianus*) ได้ยาน้ำดุงคาด้วยไนล่อนที่บรรจุพืชต้นทั้งสามชนิดจำนวนหนึ่งกล่อง 15 กรัม ในภาชนะในน้ำดันอะตอมวันที่ 22 ต.ค. 2535 หลังจากนั้นก็จดเก็บตัวอย่างตามระยะเวลา เวลาที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงน้ำดันน้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่ในถุงคาด้วยไนล่อน เอาไปซั่งน้ำหนักแห้งได้น้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่ (remaining dry weight) แล้วนำค่าที่ได้มาบวกหารเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่ (%remaining dry weight) และจึงนำค่าที่ได้มาบวกหารค่าคงที่ของการย่อยสลายของพืชต้นทั้งสามชนิด ซึ่งจะปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 1 ซึ่งจะแสดงน้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่ (remaining dry weight) และค่าคงที่ของการย่อยสลาย (decay constant) ของพืชต้นทั้งสามชนิดจากการเก็บตัวอย่างแต่ละครั้ง และนำค่าที่คำนวณได้มาบวกหารเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่ ในเบื้องต้นแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่กับระยะเวลา เวลาที่เก็บตัวอย่าง แสดงดังตารางที่ 2 และภาพที่ 10

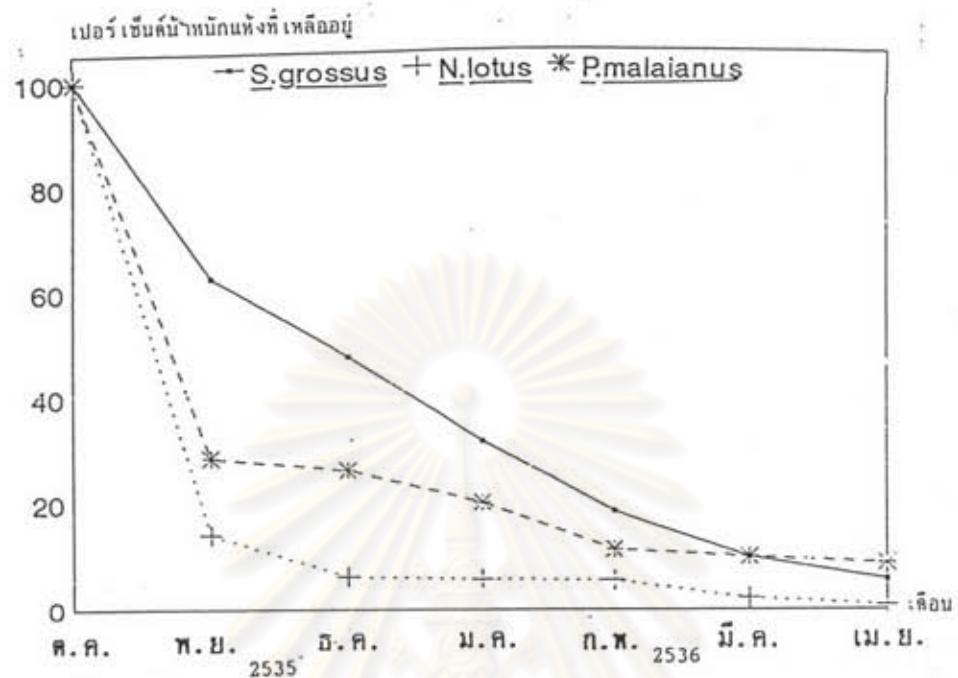
จากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บัวสาย (*Nymphaea lotus*) มีอัตราการย่อยสลายเร็วที่สุด รองลงมาคือ ศิปลิน้ำ (*Potamogeton malaianus*) และกอกสามเหลี่ยม (*Scirpus grossus*) มีอัตราการย่อยสลายช้าที่สุด ซึ่งอัตราการย่อยสลายของบัวสายและศิปลิน้ำ จะเป็นไปอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลา 12 วันแรกหลังจากที่นำเอาดุงคาด้วยไนล่อนไปวางลงในน้ำดันอะตอม ส่วนกอกสามเหลี่ยมนี้อัตราการย่อยสลายในช่วง 12 วันแรกช้ากว่าพืชต้นทั้งสองชนิดข้างต้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ชัด เนื่องจากความแตกต่างของค่าคงที่ของการย่อยสลายที่คำนวณได้ของบัวสายจะมีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.111 กรัมต่อวัน รองลงมาคือ ศิปลิน้ำมีค่าคงที่เท่ากับ 0.083 กรัมต่อวัน ส่วนกอกสามเหลี่ยมนี้อัตราการย่อยสลายน้อยที่สุด เท่ากับ 0.031 กรัมต่อวัน แต่ในระยะ 3-6 เดือนต่อมาบัวสายมีอัตราการย่อยสลายที่ค่อนข้างจะช้าลงผลลัพธ์ สาหัสรัน ศิปลิน้ำก็จะมีอัตราการย่อยสลายที่ช้าลง เช่นกัน ส่วนกอกสามเหลี่ยมนี้อัตราการย่อยสลายที่ค่อนข้างจะคงที่มากลดลงในระยะ 3-6 เดือนหลังดังจะสังเกตได้จากค่าคงที่ของการย่อยสลายมีค่าอยู่ในช่วง 0.012-0.015 แต่ย่างไรก็ตามในระยะห้ามีสูตรของการศึกษาในเดือนที่ 6 พบว่าบัวสายจะมีน้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่น้อยที่สุดเท่ากับ 0.13 กรัม รองลงมาคือ กอกสามเหลี่ยมน้ำหนักแห้งที่เหลืออยู่มากที่สุดเท่ากับ 0.87 กรัมและศิปลิน้ำมีน้ำหนักแห้ง เหลืออยู่มากที่สุดเท่ากับ 1.32 กรัม

ตารางที่ 1 แสดงน้ำหนักแห้งเฉลี่ยทั้ง 3 จุดที่เหลืออยู่และค่าคงที่ของการย่อยสลายของพืชน้ำ

วันที่	วัน	น้ำหนักแห้งที่เหลือ(กรัม)			ค่าคงที่ย่อยสลาย(กรัมต่อวัน)		
		กgs สามเหลี่ยม	น้ำสาย	ดีปลีน้ำ	กgs สามเหลี่ยม	น้ำสาย	ดีปลีน้ำ
22/10/35	0	15.00	15.00	15.00	-	-	-
03/11/35	12	10.30	3.92	5.49	0.031	0.111	0.083
17/11/35	27	9.40	2.12	4.31	0.017	0.072	0.046
15/12/35	55	7.19	0.97	3.97	0.013	0.051	0.024
19/01/36	90	4.82	0.93	3.06	0.012	0.030	0.017
23/02/36	125	2.21	0.83	1.72	0.015	0.023	0.017
22/03/36	152	1.81	0.33	1.51	0.015	0.025	0.015
27/04/36	188	0.87	0.11	1.32	0.015	0.025	0.012

ตารางที่ 2 แสดงเบอร์เชิงน้ำหนักแห้งเฉลี่ยที่เหลืออยู่ของพืชน้ำในระยะเวลา 6 เดือน

วันที่	เบอร์เชิงต์ของน้ำหนักแห้งเฉลี่ยที่เหลืออยู่ของพืชน้ำ		
	กgs สามเหลี่ยม	น้ำสาย	ดีปลีน้ำ
22/10/35	100.00	100.00	100.00
03/11/35	68.64	26.16	36.60
17/11/35	62.69	14.11	28.71
15/12/35	47.93	6.20	26.44
19/01/36	32.13	5.78	20.42
23/02/36	18.71	5.56	11.44
22/03/36	10.0	2.22	10.04
27/04/36	5.78	0.87	8.82

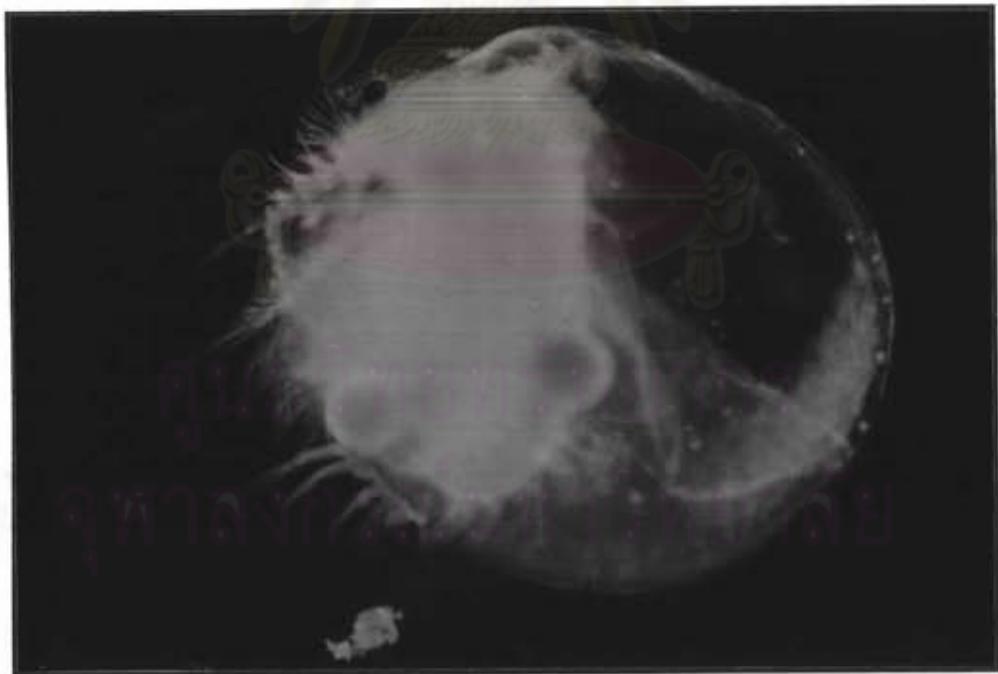
ภาพที่ 10 กราฟแสดงอัตราการย่อยสลายของพืชน้ำสามารถนิดในระยะเวลา 6 เดือน

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนเฉลี่ยของ crustacean ที่พบในถุงค้าข่ายของพืชน้ำทั้งสามชนิด

วันที่	จำนวนเฉลี่ยสิ่งมีชีวิตที่พบในถุงค้าข่ายแต่ละถุง (ตัวต่อถุง)		
	กกสาระเหลียน	น้ำสาย	ศีบลีน้ำ
03/11/35	27.7	5.0	1.3
17/11/35	14.7	6.7	2.7
15/12/35	16.3	0.0	4.7
19/01/36	20.3	4.7	1.0
23/02/36	24.0	2.7	10.0
22/03/36	11.3	0.0	0.3
27/04/36	0.0	0.0	0.0

สิ่งมีชีวิตมีพับในดุงตราข่ายของพีชน้า

สาหรับปริมาณของสิ่งมีชีวิตที่ตรวจพบในดุงตราข่ายแต่ละดุงของพีชน้าหั้งสามชั้นนั้น แสดงชนิดตารางที่ 3 ซึ่งพบว่าปริมาณสิ่งมีชีวิตที่พบส่วนใหญ่จะพบอยู่ในดุงตราข่ายของกอกสาม เหลือขั้น เป็นจำนวนมาก รองลงมาจะพบอยู่ในดุงตราข่ายของน้ำสายและศีบลีน้ำตามลำดับ ซึ่งในระยะแรกของการย่อยสลายของกอกสาม เหลือขั้นจะพบสิ่งมีชีวิตมากที่สุดเท่ากัน 27 ตัวต่อดุง ในขณะที่ในดุงตราข่ายของน้ำสาย มีจำนวนเท่ากัน 5 ตัวต่อดุง และสาหรับศีบลีน้ำจะพบเหียง 1 ตัวต่อดุง เท่านั้น และจำนวนของสิ่งมีชีวิตที่พบในดุงตราข่ายนั้นมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนลดลงตามลำดับจน ในเดือนเมษายน 2536 นี่ตรวจพบสิ่งมีชีวิต ๗ ในดุงตราข่าย เลย อาย่างไรก็ตามสิ่งมีชีวิต ส่วนใหญ่ที่พบในดุงตราข่ายของพีชน้าหั้งสามชั้นนั้น พบว่าเป็นพวก crustacean ดังรูปที่ 11 และนอกจากนี้ยังตรวจพบตัวอ่อนของแมลง (mayfly) ตัวอย่าง

ภาพที่ 11 แสดงรูปร่างลักษณะของ crustacean ที่ตรวจพบในดุงตราข่ายของพีชน้า

การเปลี่ยนแปลงของปริมาณสารอาหารและสมบัติทางเคมีพิสิกส์ของน้ำในบึงอระเพ็ค

1. การเปลี่ยนปริมาณสารอาหารของน้ำในบึงอระเพ็ค

จากการวิเคราะห์หาปริมาณสารอาหารทั้งหมด 6 ชนิดของน้ำจากบึงอระเพ็คดังนี้ คือแคลเซียม เมกนีเซียม โซเดียม ไนโตรเจนรวมและฟอสฟอรัสรวม น้ำค่าปริมาณสารอาหารที่หาได้มาเฉลี่ยจากตัวอย่าง 6 ตัวอย่างในแต่ละครั้งของการเก็บตัวอย่าง แสดงตั้งตารางที่ 4,5 และภาพที่ 12,13 และน้ำค่าเฉลี่ยแต่ละครั้งหากความสัมพันธ์กับระดับน้ำที่ เก็บขึ้นชี้แจงแสดงค่าความสัมพันธ์ในตารางที่ 5 และนำมาหาความสัมพันธ์กับระยะเวลา เวลาแสดงในตารางที่ 6

1.1 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณแคลเซียม (Ca)

ในเดือนกันยายน 2535 ปริมาณแคลเซียมในน้ำมีปริมาณค่อนข้างสูง เฉลี่ยเท่ากับ 74.05 มก./ล. แต่ในระยะ 1 เดือนต่อมาปริมาณของแคลเซียมลดลงอย่างรวดเร็วอย่างมาก แล้วต่อมาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 ปริมาณแคลเซียมมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นต่อมาตามลำดับ แต่ยังมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าปริมาณแคลเซียมในเดือนกันยายน 2535 คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 48.30 มก./ล. เมื่อนำเอาค่าเฉลี่ยมาหาความสัมพันธ์กับระดับน้ำตามตารางที่ 5 พบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางเดียวกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.015 แต่เมื่อพิจารณาจากค่าก้าลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามีแนวโน้มที่ไม่เป็นเส้นตรงคือมีค่าเท่ากับ 0.022 สาหรับค่าความสัมพันธ์กับระยะเวลา เวลาตามตารางที่ 6 พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r=0.244$) อย่างมีนัยสำคัญแต่ไม่มีแนวโน้มที่ เป็นเส้นตรง ($R^2=0.059$)

1.2 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณแมกนีเซียม (Mg)

ปริมาณของแมกนีเซียมในน้ำในเดือนกันยายน 2535 ปริมาณค่อนข้างมากคือเฉลี่ยเท่ากับ 13.43 มก./ล. และในเดือนตุลาคม 2535 ปริมาณของแมกนีเซียมมีค่าลดลงเหลือเพียงเฉลี่ยเท่ากับ 8.27 มก./ล. แต่ระยะต่อมาปริมาณของแมกนีเซียมมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ และมีค่าสูงสุดจนถึงเดือนเมษายน 2536 เฉลี่ยเท่ากับ 16.78 มก./ล. เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์กับระดับน้ำตามตารางที่ 5 พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางเดียวกันคือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.141 อย่างไรก็ตามค่าก้าลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.019 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่น่าแน่นอน แต่ความสัมพันธ์กับระยะเวลา เวลาตามตารางที่ 6 เป็นไปในทิศทางเดียวกันคือ $r=0.141$ อย่างไม่มีนัยสำคัญและไม่มีแนวโน้ม เป็นเส้นตรง ($R^2=0.019$)

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของปริมาณสารอาหารที่วิเคราะห์ได้ในน้ำจากบึงน่องระเหด

วันที่	depth m	Ca mg/l	Mg mg/l	Na mg/l	K mg/l	total-N ppm	total-P ppm
03/09/35	1.38	74.05	13.47	45.96	3.13	0.91	0.06
01/10/35	1.35	35.14	8.27	30.56	1.96	1.12	0.04
22/10/35	1.39	39.08	8.63	25.39	1.56	0.84	0.03
03/11/35	3.50	37.15	8.91	22.75	1.24	0.81	0.03
17/11/35	3.52	36.69	8.91	22.44	1.11	0.64	0.02
04/12/35	3.50	41.12	9.64	22.67	1.37	0.83	0.02
15/12/35	3.45	42.95	9.68	23.76	0.98	0.87	0.03
19/01/36	3.36	45.89	9.72	20.92	1.43	0.73	0.03
23/02/36	3.16	48.30	11.02	24.82	1.17	0.62	0.04
27/04/36	3.07	48.30	16.78	27.92	1.63	2.10	0.04

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารอาหารกับระดับน้ำ

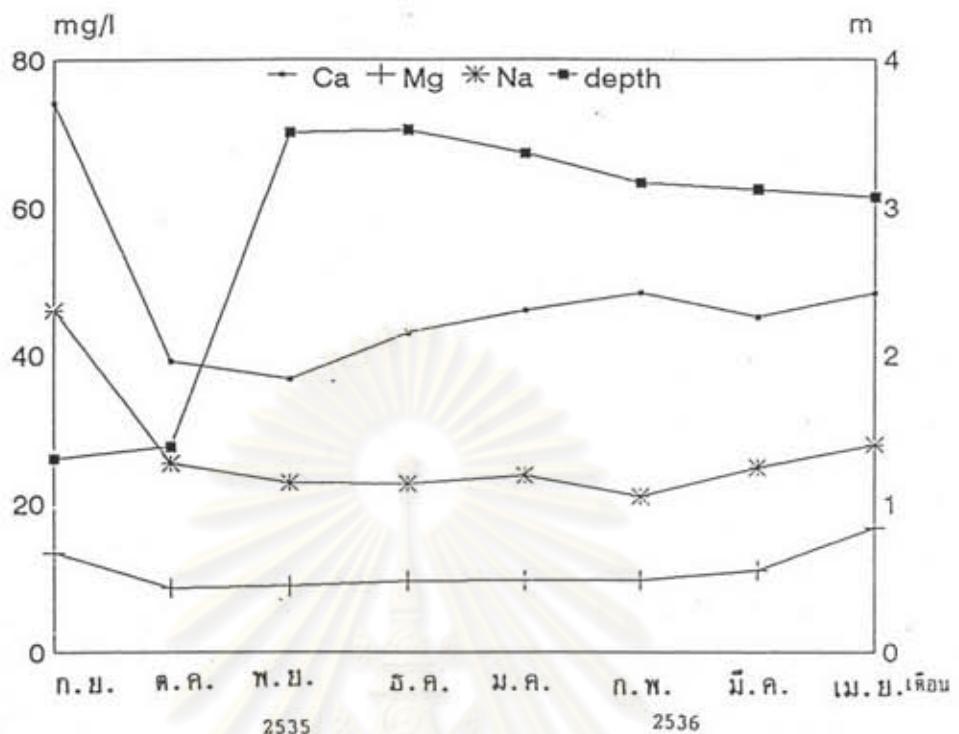
ชนิด สารอาหาร	r	R ²	F	df = n-1 (n=108)
Ca	0.150	0.022	2.458	107
Mg	0.141	0.019	2.150	107
Na	0.106	0.011	1.209	107
K	0.136	0.018	1.999	107
total-N	0.038	0.001	0.154	107
total-P	0.033	0.001	0.122	107

r แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสารอาหารและเวลา (r ยิ่งเข้าใกล้ 1 ยิ่งสัมพันธ์กันมาก)

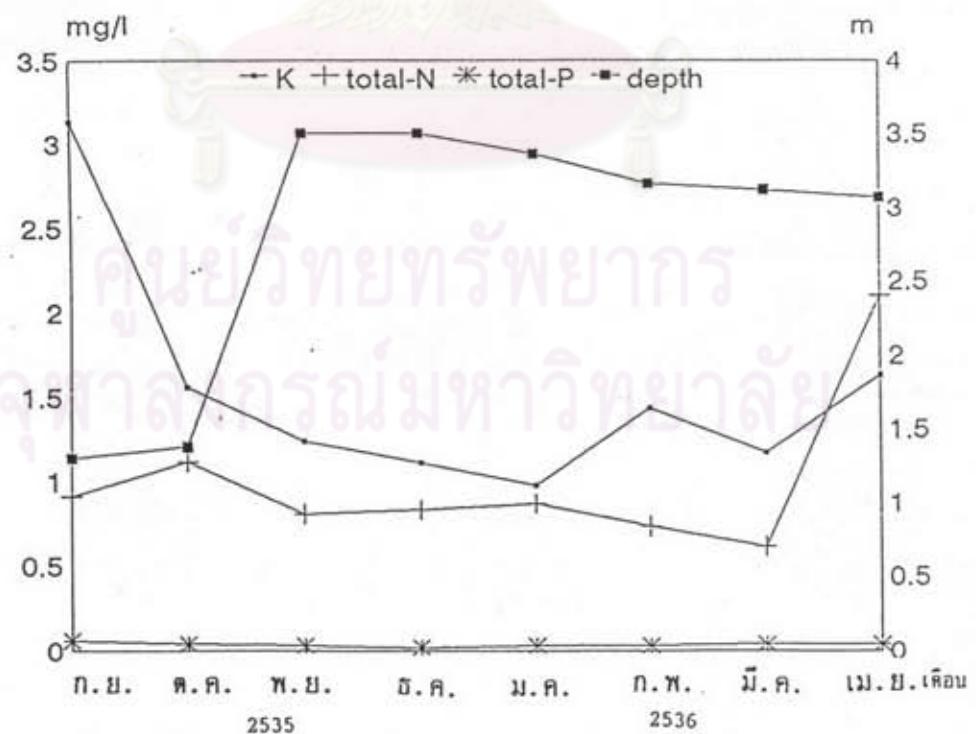
R² แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชื่อถือability การเปลี่ยนแปลงของสารอาหารที่เกิดจากเวลา

(R² ยิ่งเข้าใกล้ 1 ความสัมพันธ์ยิ่งมีแนวโน้ม เป็นเส้นตรง) ดังแสดงในภาคผนวก น

F ค่าสถิติที่คำนวณได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน และ F (1,106)=3.94 ที่ $C=0.05$

ภาพที่ 12 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารอาหารเจลี่ย (Ca, Mg, Na) ของน้ำในบึงน่องอะเพ็คกับระดับน้ำ

ภาพที่ 13 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสารอาหารเจลี่ย (K, total-N, total-P) ของน้ำในบึงน่องอะเพ็คกับระดับน้ำ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสารอาหารกับระยะเวลา

$F(1, 106) = 3.94$ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 * มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ

ชนิดสารอาหาร	r	R^2	F	df = n-1 (n=108)
Ca	*0.244	0.059	6.141	107
Mg	0.046	0.002	0.230	107
Na	*0.381	0.145	18.087	107
K	*0.362	0.131	16.039	107
total-N	*0.463	0.214	29.027	107
total-P	*0.433	0.187	24.522	107

r แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสารอาหารและเวลา (r ยิ่งเข้าใกล้ 1 ยิ่งสัมพันธ์กันมาก)

R^2 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจใช้อินധการเปลี่ยนแปลงของสารอาหารที่เกิดจากเวลา

(R^2 ยิ่งเข้าใกล้ 1 ความสัมพันธ์ยิ่งมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง) ดังแสดงในภาคผนวก ข

F ค่าสถิติที่คำนวณได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน

1.3 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณโซเดียม (Na)

ในระยะแรกของเดือนกันยายน 2535 ปริมาณของโซเดียมมีค่าสูงสุดคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.96 มก./ล. ในเดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนมกราคม 2536 ปริมาณของโซเดียมในน้ำมีค่าเฉลี่ยลดลงตามลำดับ แล้วกลับจะมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นอีกครั้งในระยะสองเดือนหลัง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์กับระยะเวลา ตารางที่ 5 พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางเดียวกัน คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.106 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาค่อนข้างน้อย ด้านจากค่ากลางสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วพบว่า มีความสัมพันธ์กันที่ไม่แน่นอนคือมีค่าเท่ากับ 0.011 สาหรับความสัมพันธ์กับระยะเวลา ตารางที่ 6 นั้นพบว่ามีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันคือมีค่า $r = 0.381$ อย่างมีนัยสำคัญ และไม่มีแนวโน้มที่เป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.145$)

1.4 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณโพแทสเซียม (K)

ปริมาณของโซเดียมในน้ำมีค่าสูงสุดในเดือนกันยายน 2535 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 มก./ล. และมีค่าเฉลี่ยลดต่อลงอย่างรวดเร็วในเดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 ปริมาณโซเดียมมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างคงที่มากลดลงคือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.98-1.96 มก./ล. เมื่อพิจารณาจากความสัมพันธ์กับระยะเวลา ตารางที่ 5 พบว่ามีความสัมพันธ์กันใน

ทางเดียวกัน คือมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.136 และคงว่ามีความสัมพันธ์กับค่อนข้างน้อย และไม่ค่อยจะมีความสัมพันธ์ไป เป็นในแนวเส้นตรงคือมีค่า $R^2 = 0.018$ แต่ความสัมพันธ์กับเวลา ตามตารางที่ 6 เป็นในทางเดียวกัน ($r = 0.362$) อายุมากขึ้นและไม่ เป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.131$)

1.5 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณในไครเจน (total-N)

ในระยะแรกของ เดือนกันยายน 2535 ปริมาณของไนโตรเจรรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.91 ppm และในต้นเดือนตุลาคม 2535 ปริมาณของไนโตรเจนรวมมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างมากคือมีค่าเท่ากับ 1.12 ppm ต่อมาในช่วงปลายเดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2536 ปริมาณของไนโตรเจนมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างคงที่อยู่ระหว่าง $0.62-0.87 \text{ ppm}$ และในเดือนเมษายน 2536 ปริมาณของไนโตรเจนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอีกรังเท่ากับ 2.10 ppm และเมื่อนานวิเคราะห์หา ความสัมพันธ์กับระดับน้ำตามตารางที่ 5 พบว่ามีความสัมพันธ์กับในทางเดียวคือมีค่า $r = 0.038$ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่อนข้างน้อยและไม่อยู่ในแนวเส้นตรงคือ เมื่อพิจารณาจากค่าก้าลังสองของค่า สัมประสิทธิ์สัมพันธ์แล้วมีค่าเพียง 0.001 แต่ความสัมพันธ์กับระยะเวลา เป็นไปในทิศทางเดียวคือ $r = 0.463$ อายุมากขึ้นและไม่ เป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.214$)

1.6 การเปลี่ยนแปลงของปริมาณฟอสฟอรัส (total-P)

ปริมาณของฟอสฟอรัสรวมใน เดือนกันยายน 2535 มีค่าสูงที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 0.06 ppm และมีแนวโน้มลดลงมาในเดือนต่อมาตามลำดับจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.02 ppm ในเดือน พฤศจิกายน 2535 และในเดือนธันวาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 ปริมาณฟอสฟอรัสกลับมี ค่าสูงขึ้นอีกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.04 ppm และเมื่อพิจารณาจากการหาความสัมพันธ์กับระดับน้ำแล้ว ตามตารางที่ 5 พบว่ามีความสัมพันธ์กับในทางเดียวคือ มีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.033 เมื่อพิจารณาค่าก้าลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พบว่าไม่มีแนวโน้ม เป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.001$) แต่ความสัมพันธ์กับเวลาดังตารางที่ 6 สัมพันธ์กับในทางเดียวคือ อายุมากขึ้นและไม่ เป็นเส้นตรง ($r = 0.433$) และ มีแนวโน้ม เป็นเส้นตรง ($R^2 = 0.187$)

2. การเปลี่ยนแปลงของสมบัติทางเคมีและฟิสิกส์ของน้ำในบึงบาระ เพ็ค

จากการ เก็บตัวอย่างทั้งหมด 9 ครั้งตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 ทางการวิเคราะห์สมบัติทางเคมีและฟิสิกส์ของน้ำคือความลึก ออกซิเจนละลายน้ำ ความเป็นกรด ค้าง อุพทานมิผิวน้ำ ความโปร่งใส คาร์บอนไดออกไซด์ ความเป็นค้าง ในเรโทร ในไครท์ และนิเนย และฟอสเฟต โดยนำมาหาค่าเฉลี่ยจากตัวอย่าง 6 ตัวอย่างจากการเก็บตัวอย่างแต่ละครั้งตั้ง แสดงในตารางที่ $6,7$ และภาพที่ $14-15$

2.1 การเปลี่ยนแปลงของความลึก

ระดับความลึกในช่วงระยะเวลาเดือนตุลาคม 2535 มีระดับค่าสูตรเฉลี่ยเท่ากับ 1.38 ม. ในเดือนพฤศจิกายน 2535 ระดับน้ำสูงขึ้นและสูงสุดในเดือนธันวาคม 2535 เฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ม. และในระยะต่อมาความลึกค่อนข้างคงที่อยู่ในช่วง 3.07-3.36 ม.

2.2 การเปลี่ยนแปลงของอออกซิเจนละลายน้ำ

ปริมาณของอออกซิเจนละลายน้ำในช่วงเดือนตุลาคม 2535 มีค่าค่อนข้างค่าและมีค่าเฉลี่ยค่าสูตรเท่ากับ 3.55 มก./ล. ในเดือนธันวาคม 2535 หลังจากนั้นอออกซิเจนละลายน้ำมีแนวโน้มสูงขึ้นตั้งแต่เดือนธันวาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 อยู่ในช่วง 5.43-6.87 มก./ล.

2.3 การเปลี่ยนแปลงของความเป็นกรดค้าง

ในเดือนตุลาคม 2535 ความเป็นกรดค้างมีค่าค่าสูตรเฉลี่ยเท่ากับ 6.81 และในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2535 ถึงเดือนเมษายน 2536 ความเป็นกรดค้างค่อนข้างคงที่มากลดลงในช่วงระหว่าง 7.00-8.22

2.4 การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิผิวน้ำ

อุณหภูมิผิวน้ำตั้งแต่เดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 มีค่าเฉลี่ยในช่วง 25.8-30.9 °C โดยมีอุณหภูมิค่าสูตรในเดือนพฤศจิกายน 2535 เท่ากับ 25.8 °C และมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 30.9 °C ในเดือนตุลาคม 2535

2.5 การเปลี่ยนแปลงของความโปร่งใส

ค่าความโปร่งใสในเดือนตุลาคม 2535 มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำเท่ากับ 108 ซม. และมีค่าสูงขึ้นมาลดลงจนถึงปลายเดือนพฤศจิกายน 2535 มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 187 ซม. แต่ในช่วงเดือนธันวาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 ค่าความโปร่งใสมีแนวโน้มค่าลงอยู่ในช่วง 124-161 ซม. โดยมีค่าสูงสุดในเดือนกุมภาพันธ์ 2536 เฉลี่ยเท่ากับ 161 ซม.

2.6 การเปลี่ยนแปลงของคาร์บอนไดออกไซด์

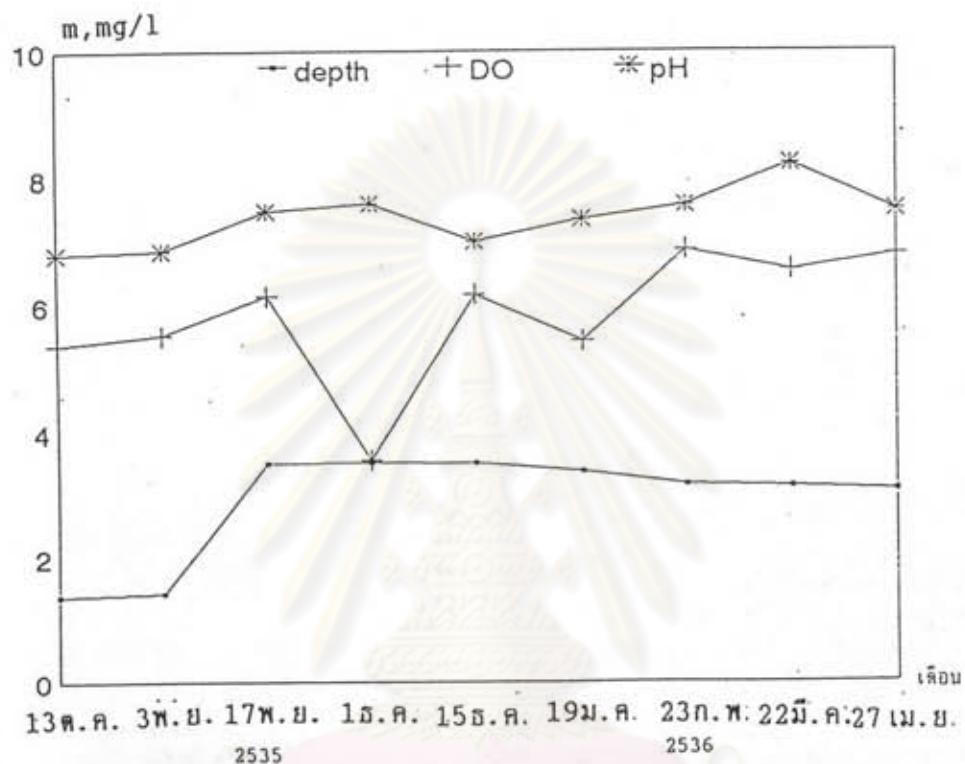
ในเดือนตุลาคม 2535 ปริมาณของคาร์บอนไดออกไซด์มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างค่าเท่ากับ 2.1 มก./ล. และในระยะต่อมาปริมาณของคาร์บอนไดออกไซด์มีแนวโน้มค่าเฉลี่ยลดลงมาก มีค่าเฉลี่ยค่าสูตรเท่ากับ 0.1 มก./ล. ในเดือนพฤศจิกายน 2535 อย่างไรก็ตามปริมาณของคาร์บอนไดออกไซด์กลับมีแนวโน้มสูงขึ้นอีกครั้ง ตั้งแต่เดือนมกราคม 2536 จนถึงเดือนเมษายน 2536 มีค่าเฉลี่ยในระหว่าง 2.3-12.3 มก./ล.

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยค้าแปรทางเคมีและพิสิกส์ของน้ำในบึงบ่อระเพศ

วันที่	depth m	DO mg/l	pH	อุณหภูมิ °c	ความโปรดังใจ เซ็นติเมตร	CO ₂ mg/l	Alkalinity mg/l
13/10/35	1.38	5.38	6.81	30.9	108	2.16	67
03/11/35	1.43	5.53	6.87	29.2	143	1.67	74
17/11/35	3.50	6.15	7.49	29.4	187	0.16	77
01/12/35	3.52	3.55	7.60	25.8	146	1.05	85
15/12/35	3.50	6.17	7.00	28.2	147	0.26	86
19/01/36	3.36	5.43	7.35	27.0	133	2.37	91
23/02/36	3.16	6.87	7.58	26.6	161	12.33	88
22/03/36	3.12	6.55	8.22	27.7	124	2.80	102
27/04/36	3.07	6.80	7.50	30.2	107	11.00	108

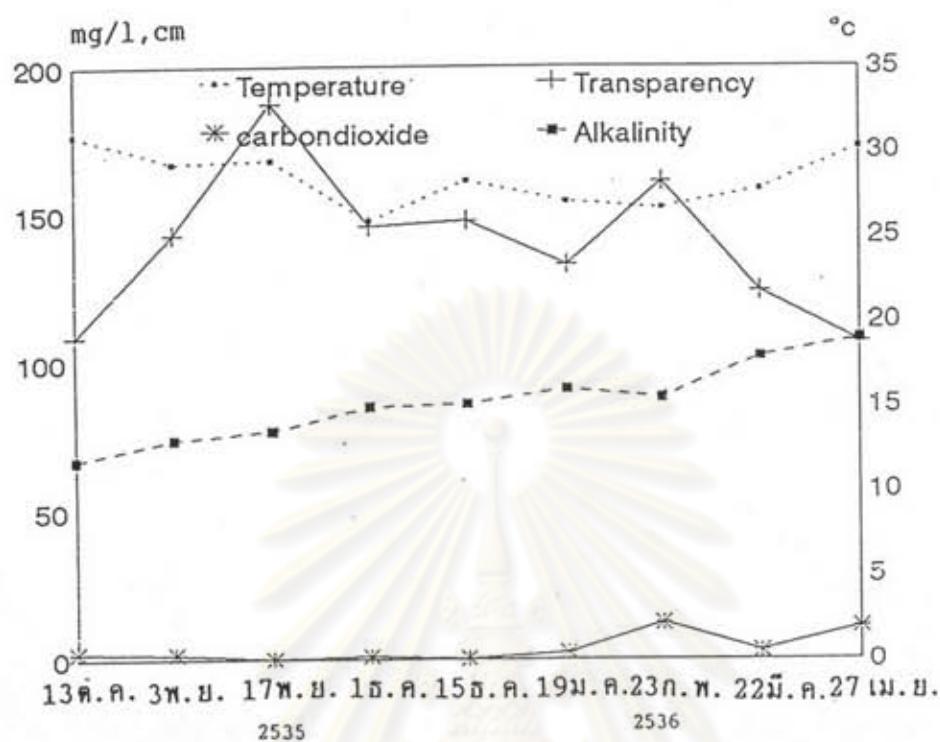
ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยค้าแปรของสมบัติทางเคมีของน้ำในบึงบ่อระเพศ

วันที่	NO ₃ mg/l	NO ₂ mg/l	NH ₃ mg/l	PO ₄ mg/l
13/10/35	0.004	0.001	0.008	0.000
03/11/35	0.006	0.000	0.028	0.000
17/11/35	0.000	0.000	0.008	0.011
01/12/35	0.000	0.000	0.017	0.000
15/12/35	0.002	0.000	0.034	0.007
19/01/36	0.000	0.000	0.027	0.002
23/02/36	0.010	0.013	0.019	0.019
22/03/36	0.025	0.015	0.019	0.000
27/04/36	0.009	0.000	0.043	0.000

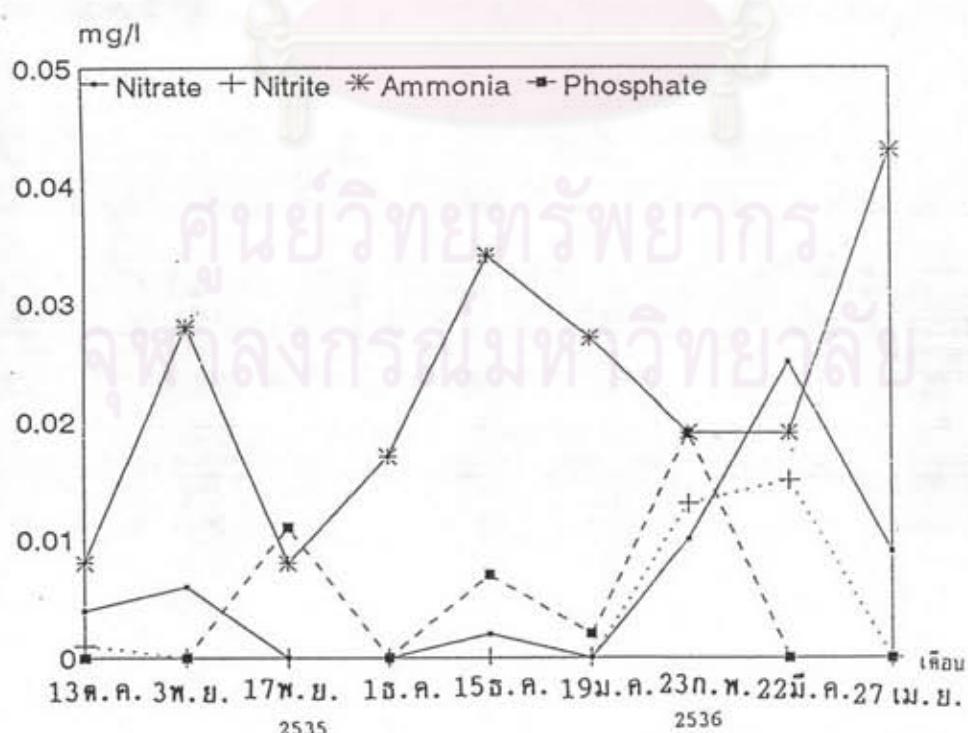

ภาพที่ 14 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรของสมบัติทางเคมีและพิสิกส์ของน้ำในบึงบอร์ดเพ็ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 15 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรของสมบัติทางเคมีและฟิสิกส์ของน้ำในบึงนราธีศร

ภาพที่ 16 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยตัวแปรสมบัติทางเคมีของน้ำในบึงนราธีศร

2.7 การเปลี่ยนแปลงของความเป็นกรด

ในเดือนตุลาคม 2535 ความเป็นกรดมีค่าเฉลี่ยค่าสูตรเท่ากับ 67 มก./ล. และในเดือนพฤษภาคม 2535 จนถึงเดือนเมษายน 2536 ค่าความเป็นกรดมีแนวโน้มสูงขึ้นมา ตลอดอยู่ในช่วง 77-108 มก./ล. มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายน 2536 เท่ากับ 108 มก./ล.

2.8 การเปลี่ยนแปลงของแอมโนนีน-ในไครเจน

ปริมาณของแอมโนนีนในระยะแรกของเดือนตุลาคม 2535 มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำนิดเดียวในเดือนพฤษภาคม 2535 มีค่าเฉลี่ยค่าสูตรเท่ากับ 0.008 mg/l ซึ่งในระยะตั้งแต่ช่วงปลายเดือนพฤษภาคม 2535 ถึงเดือนเมษายน 2536 ปริมาณของแอมโนนีนมีแนวโน้มสูงขึ้นตลอดอยู่ช่วง 0.017-0.043 mg/l โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายน 2536 เท่ากับ 0.043 mg/l

2.9 การเปลี่ยนแปลงของไนไครท์-ในไครเจน

ปริมาณของไนไครท์ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2535 จนถึงเดือนมกราคม 2536 มีค่าค่อนข้างต่ำบางครั้งเท่ากับ 0 mg/l แต่ในระยะเดือนกุมภาพันธ์ 2536 จนถึงเดือนมีนาคม 2536 ปริมาณไนไครท์มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นอย่างรวดเร็วจนมีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.015 mg/l ของปลายเดือนมีนาคม 2536 และในเดือนเมษายน 2536 กลับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 mg/l

2.10 การเปลี่ยนแปลงของไนเตรท-ในไครเจน

ปริมาณของไนเตรทมีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำในเดือนตุลาคม 2535 และสูงขึ้นอีกเล็กน้อยในเดือนพฤษภาคม 2535 และกลับมีค่าลดลงอีกจนบางเดือนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 mg/l ตั้งแต่ปลายเดือนพฤษภาคม 2535 จนถึงเดือนมกราคม 2536 และในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2536 จนถึงเดือนมีนาคม 2536 ปริมาณไนเตรทมีค่าเฉลี่ยขึ้นและมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 0.025 mg/l แต่ในเดือนเมษายน 2536 ก็มีค่าเฉลี่ยลดลงเหลือเท่ากับ 0.009 mg/l

2.11 การเปลี่ยนแปลงของฟอสฟेट

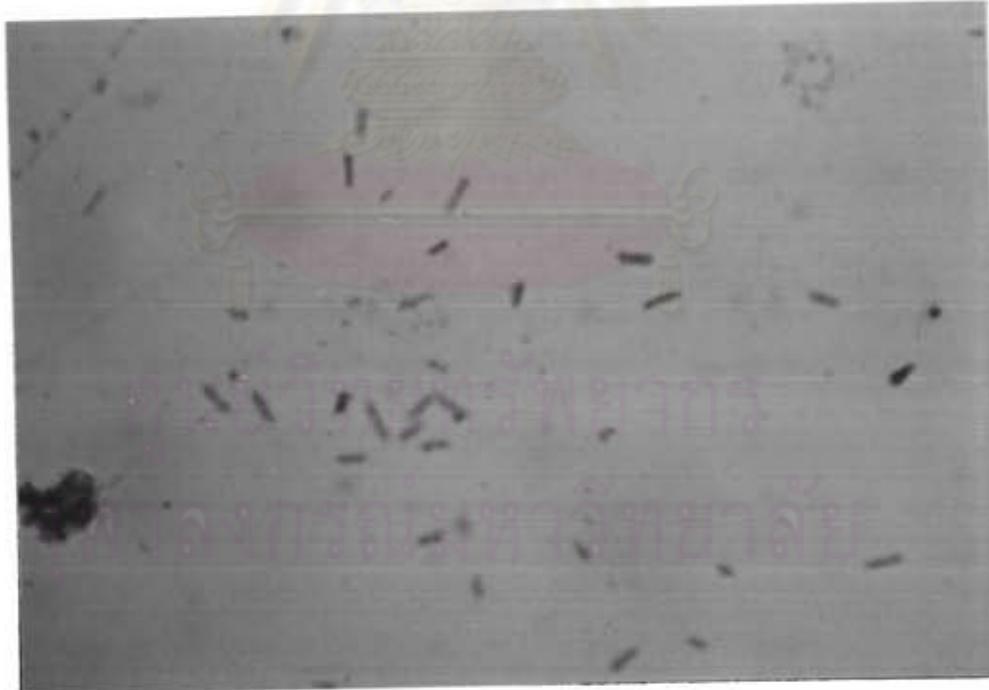
ในระยะแรกของเดือนตุลาคม 2535 จนถึงต้นเดือนพฤษภาคม 2535 ปริมาณของฟอสฟ์ฟ์มีค่าเฉลี่ยค่าเท่ากับ 0 mg/l แต่ในช่วงปลายเดือนพฤษภาคม 2535 กลับมีค่าสูงขึ้นเท่ากับ 0.011 mg/l และกลับมีค่าสูงขึ้นอีกครั้งในเดือนกุมภาพันธ์ 2536 แล้วมีปริมาณลดลงจนเท่ากับ 0 mg/l ในเดือนเมษายน 2536

ชนิดของจุลินทรีย์ที่มีบทบาทต่อการย่อยสลายของพืชน้ำ

จากการศึกษากลุ่มของจุลินทรีย์ที่มีบทบาทต่อการย่อยสลายของพืชน้ำทั้งสามชนิดโดยการสุ่มตัวอย่างจากการเก็บพืชน้ำที่กำลังย่อยสลายอยู่ในบึงกระ เพ็คหัวหัง 6 จุด เก็บตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์ที่ห้องปฏิบัติการ พบว่า กลุ่มของจุลินทรีย์ที่ตรวจพบในเนื้อเยื่อพืชน้ำที่กำลังย่อยสลายอยู่นั้นส่วนใหญ่เป็นพากแบคทีเรีย (bacteria) grammic (gram negative) รูปร่างแบบแท่ง (rod) ซึ่งสามารถตรวจพบได้ทั้งในเนื้อเยื่อพืชน้ำทั้งสามชนิดที่กำลังเน่าเปื่อย (มีสีน้ำตาลและอ่อนน้ำ) ในส่วนของเนื้อเยื่อที่เริ่มจะมีการย่อยสลายซึ่งมีสีเหลืองซีดจนเกือบเป็นสีน้ำตาลน้ำนมตรวจพบเชื้อจุลินทรีย์แต่อย่างใด

ส่วนการทดลอง เก็บตัวอย่างชนิดของจุลินทรีย์ที่อาศัยอยู่น้ำบริเวณที่มีการย่อยสลายของพืชน้ำนั้นที่ตรวจพบจุลินทรีย์จากพากแบคทีเรีย เช่น เดียวแก้นกบิน ในเนื้อเยื่อของพืชน้ำทั้งสามชนิดที่เก็บมา จากบึงกระ เพ็คโดยทรงตั้งกล่าว คือมีลักษณะ เป็นรูปแท่ง grammic ดังภาพที่ 17

ภาพที่ 17 ผลตั้งแบคทีเรียรูปแท่ง grammic ที่ตรวจพบ